

Sygn. akt IV U 864/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 marca 2015r. w S.

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 czerwca 2014 r. Nr (...) -SER-SP2- (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od J. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 864/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 czerwca 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1-3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych odmówił J. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że rozwiązanie stosunku pracy z ostatnim pracodawcą nie nastąpiło w myśl przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że rozwiązanie stosunku pracy między nim, a ostatnim pracodawcą nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, co wynika z wyroku Sądu Rejonowego w (...) IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie (...), który przywrócił go do pracy, a następnie z wyroku Sądu Okręgowego w (...) IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie (...), który rozpoznawał apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego i zasądził odszkodowanie jednoznacznie stwierdzając, że rozwiązanie z nim umowy o pracę zostało dokonane z naruszeniem prawa (odwołanie k.3-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.1-2).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. K. ur. (...) w dniu 12 czerwca 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że do dnia rozwiązania stosunku pracy tj. na 20.12.2012 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 45 lat i 3 miesiące i 3 dni. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnił warunków do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego ponieważ rozwiązanie stosunku pracy z ostatnim pracodawcą nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Z uwagi na niespełnienie wszystkich przesłanego do nabycia świadczenia przedemerytalnego decyzją z 30 czerwca 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego (decyzja z 30.06.2014 r. k.10 akt organu rentowego).

W okresie od dnia 1 listopada 1991 r. do 20 grudnia 2012 r. J. K. był zatrudniony w Sądzie Okręgowym (...) na stanowisku specjalista ds. inwestycji i starszy inspektor ds. inwestycji (świadcstwo pracy k. 5 akt organu rentowego).

Z dniem 12 stycznia 2009r. ubezpieczony został zawieszony w pełnieniu obowiązków przez Prezesa Sądu Okręgowego w (...) w związku z oskarżeniem go o popełnienie umyślnie przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (...) Sądu Rejonowego (...). W dniu 20 grudnia 2012r. pozwany rozwiązał z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia, na podstawie art.53§1 pkt 2 kp, jako przyczynę wskazując usprawiedliwioną nieobecność w pracy wskutek zawieszenia w pełnieniu obowiązków, trwającą powyżej 1 miesiąca, bo od 12 stycznia 2009r. Dnia 31 grudnia 2012 r. J. K. złożył pozew o przywrócenie do pracy. Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie (...) przywrócił J. K. do pracy w Sądzie Okręgowym (...) na poprzednich warunkach pracy i płacy (wyrok k. 61 akt (...)).

Po wydaniu przez Sąd Rejonowy (...) wyroku z dnia 24 kwietnia 2013 r. doszło do prawomocnego zakończenia postępowania karnego toczącego się przeciwko J. K. o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego. Wyrokiem z 20 grudnia 2013r. Sąd Okręgowy (...) V Wydział Karny-Odwoławczy oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w (...) II Wydział Karny z 19 lipca 2013r. uznającego powoda za winnego popełnienia czynu opisanego w art.233§4 kodeksu karnego w zbiegu z art.271§1 kodeksu karnego w związku z art.11§2 kodeksu karnego. Z chwilą wydania przeciwko J. K. prawomocnego wyroku skazującego go za umyślne przestępstwo zaistniała przesłanka uniemożliwiająca wymienionemu pozostawanie pracownikiem Sądu Okręgowego (...) o statusie urzędnika w rozumieniu przepisów ustawy z 18 grudnia 1998r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz.U. z 2011r. Nr 109, 639 ze zm.).

W związku z powyższym Sąd Okręgowy (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2013 r., wyrokiem z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie (...) zmienił zaskarżony wyrok w pkt I i zasądził od Sądu Okręgowego (...) na rzecz J. K. kwotę 7 234,20 zł tytułem odszkodowania za dokonane z naruszeniem prawa rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia (wyrok k. 134 akt(...)).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Ustalony przez Sąd stan faktyczny jest bezsporny.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. K. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS". Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (art. 2 ust. 3 w/w ustawy).

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy stosunek pracy z ubezpieczonym został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.). Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony udowodnił przesłankę wymaganego stażu ubezpieczeniowego 35 lat (udowodnił bowiem okres składowy i nieskładkowy w wymiarze 45 lat, 3 miesięcy i 3 dni), ma ukończone 60 lat, jest osobą bezrobotną, pobierał zasiłek dla bezrobotnych przez co najmniej 6 miesięcy, od dnia rejestracji nie odmówił propozycji pracy i złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne w terminie 30 dni od wystawienia zaświadczenia przez PUP (zaświadczenie z PUP k. 6 akt organu rentowego).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r., poz. 674) za przyczyny dotyczące zakładu pracy rozumie się:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
- d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

W okolicznościach niniejszej sprawy do rozwiązania stosunku pracy zawartego między Sądem Okręgowym w Siedlcach i ubezpieczonym nie doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu w/w ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zakład pracy ubezpieczonego nie został zlikwidowany, nie doszło do likwidacji stanowiska pracy ubezpieczonego z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych w momencie rozwiązywania z ubezpieczonym umowy o pracę.

Bezsporne jest, że pracodawca rozwiązując z J. K. umowę o pracę bez wypowiedzenia w okresie zawieszenia powoda jako urzędnika, przeciwko któremu prowadzone było postępowanie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego, dopuścił się naruszenia przepisów prawa, na które wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 kwietnia 2013 r., a następnie Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 stycznia 2014 r. (k. 142-148 akt sprawy (...)) Naruszenie przepisów prawa przez pracodawcę przy rozwiązaniu z nim stosunku pracy nie oznacza, że zachodzi przesłanka, że do rozwiązania stosunku pracy doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Przez termin „przyczyny dotyczące zakładu pracy” należy bowiem rozumieć przyczyny ekonomiczne, organizacyjne, zgodnie z definicją tego pojęcia wynikającą z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Takie okoliczności nie miały miejsca w niniejszej sprawie, bowiem pracodawca nie znajduje się w stanie upadłości, likwidacji, nie dokonywał zwolnień grupowych, ani zwolnień z powodu złej sytuacji ekonomicznej, nie zlikwidował stanowiska pracy ubezpieczonego z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych. Zgodnie z pismem z dnia 29 stycznia 2013 r. Ministerstwa Sprawiedliwości Departamentu Sądów, Organizacji i (...) Wymiaru Sprawiedliwości w W. skierowanym do Dyrektora Sądu Apelacyjnego w L. Minister Sprawiedliwości decyzjami z dnia 28 i 29 stycznia 2013 r. przydzielił etat urzędnika sądowego zwolniony przez ubezpieczonego w Sądzie Okręgowym (...) do Sądu Okręgowego (...), dla potrzeb zatrudnienia dyrektora Sądu Rejonowego (...) (k. 37-38 akt (...)). Przesunięcie etatu z Sądu Okręgowego (...) do Sądu Rejonowego (...) nastąpiło na skutek decyzji Ministerstwa Sprawiedliwości, po tym dopiero jak Prezes Sądu Okręgowego w (...) zawiadomił Prezesa Sądu Apelacyjnego (...), a ten następnie Ministerstwo Sprawiedliwości o zwolnieniu jednego etatu urzędniczego na skutek rozwiązania z J. K. stosunku pracy. Przesunięcie etatu urzędniczego miało miejsce dopiero po rozwiązaniu stosunku pracy z ubezpieczonym, wobec czego nie stanowi przyczyny rozwiązania stosunku pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie. O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z art. 98 kpc i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.